

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno a příjmení studenta: **Jan Homolka**
Název bakalářské práce: **Prof. Hans-Eberhard Piepho und sein Beitrag zum modernen Fremdsprachenunterricht**

Vedoucí bakalářské práce **doc. PaedDr. Hana Andrášová, Ph.D.**
Oponent bakalářské práce: Mag. Martin Junge

I. Cíl práce a jeho naplnění:

1. Cíl práce byl stanoven a naplněn v souladu s tématem
2. Cíl práce byl naplněn s drobnými nedostatky
- 3. Cíl práce byl adekvátní, ale jen částečně naplněný**
4. Stanovený cíl nebyl naplněn

II. Struktura práce:

1. Logická, jasná a přehledná
- 2. Přiměřená**
3. Uspokojivá
4. Nevhodná

III. Práce s literaturou:

1. Výborná: zvoleny a použity vhodné prameny v patřičném rozsahu, přesná práce s citacemi, kritická analýza zdrojů
2. Velmi dobrá práce s adekvátními prameny v patřičném rozsahu
- 3. Průměrná práce s literaturou**
4. Slabá, chybná nebo nedostačující

IV. Prezentace a interpretace dat:

1. Systematická, logická prezentace, originální a důsledná interpretace
2. Velmi dobrá prezentace dat, úspěšný pokus o jejich interpretaci
- 3. Uspokojivá prezentace i interpretace dat**
4. Neodpovídající prezentace, nedostatečná analýza výsledků

V. Formální stránka:

1. Odpovídá všem stanoveným požadavkům
- 2. Obsahuje drobné formální chyby**
3. Nesplňuje některé zásadní požadavky
4. Nesplňuje většinu stanovených požadavků

- VI. Jazyková úroveň práce:
1. Výborná
 2. Velmi dobrá
 - 3. Dobrá**
 4. Podprůměrná

- VII. Náročnost zpracování tématu:
1. Velmi vysoká
 2. Vysoká
 - 3. Střední**
 4. Nízká

- VIII. Přínosy práce:
1. Originální zpracování a názory, předkládá nová zjištění
 - 2. Práce je v daném oboru přínosná, ale neobsahuje originální a nová zjištění**
 3. Průměrné, omezené využití výsledků práce
 4. Nedostatečné, práce nemá jasný přínos pro obor

Vyjádření vedoucí bakalářské práce:

Ve své bakalářské práci se Jan Homolka věnuje osobnosti předního německého odborníka na didaktiku cizích jazyků, Hanse-Eberharda Piepha. Prof. Piepho významně ovlivnil vznik komunikační metody v 70. letech 20. stol. a svými pokrokovými názory na výuku cizích jazyků zasahoval do vývoje učebnic tzv. nové generace. Ačkoli je jeho přínos nepopíratelný, neexistuje o něm žádná monografie a dokonce ani na internetu o něm není k dispozici dostatek informací. Jan Homolka byl tedy postaven před nelehký úkol pokusit se sestavit biografii prof. Piepha a popsat jeho základní didaktické myšlenky.

Ke zpracování zadaného úkolu přikročil velmi kreativně. Např. v druhé kapitole spojil život a dílo v jednu stať, čímž nastínil i přelomová období v životě prof. Piepha. Třetí kapitolu zaměřil na didaktický přínos Piepha pro výuku cizích jazyků. Kapitola však není nijak uvedena, takže čtenář neznalý věci asi nemůže moc rozumět tomu, co chtěl Jan Homolka vyjádřit. Totéž platí i pro čtvrtou kapitolu, v níž autor analyzuje učebnici Elemente, ale nezdůvodňuje, proč vůbec tuto analýzu předkládá. Při analýze se zaměřil na 7 typů cvičení, které se v učebnici vyskytují. Zde stojí za pochvalu, že se nad jednotlivými typy cvičení zamýšlí a zjištěné poznatky usouvztažňuje se znalostmi nabytými v předmětu Úvod do pedagogické praxe I a II. Trochu matoucí je pořadí, v němž cvičení popisuje. Toto pořadí neodpovídá tomu, které uvedl v úvodu kapitoly.

V páté kapitole shrnuje autor práce základní myšlenky H.-E. Piepha, a to na základě studia publikace Aufgabenhandbuch. Opět by bylo dobré, kdyby na začátku kapitoly vysvětlil, odkud myšlenky přebírá a proč si vybral právě tuto publikaci.

Velmi překvapující je obsah kapitoly šesté. Pod vlivem výukové situace v období koronakrizy se Jan Homolka zamýšlí nad vztahem prof. Piepha k digitalizaci. Z osobních setkání s prof. Piephem vím, že jeho vztah k výpočetní technice byl velmi rezervovaný, dokonce i veškerou svou korespondenci psal rukou a počítač nikdy k tomuto účelu nevyužil. Jeho cvičení z učebnice angličtiny Pop goes the weasel považuje Jan Homolka za prvopočátek digitalizace ve smyslu podpory samostatné práce žáka. Ačkoli je tento názor víc než diskutabilní, nelze autorovi

práce odepřít snahu o originalitu a přemýšlivý přístup. Ten je přítomen i v sedmé kapitole, v níž autor porovnává své zkušenosti s výukou němčiny s názory prof. Piepha. I přes vnímavé postřehy na mnoha místech práce je však nutno konstatovat, že jednotlivé myšlenky jsou často vytrženy z kontextu a práce neposkytuje komplexní pohled na život a dílo prof. Piepha. Např. jeho přínos ke vzniku komunikační metody je téměř bez povšimnutí.

Text je strukturován přehledně a naplňuje alespoň částečně deklarované cíle práce. Formulačně je práce, která je psána německy, nevyvážená. Některé části se vyznačují jazykovou neobratností a chybami v gramatice či slovní zásobě. Citace v závěru práce jsou jednotné a nevykazují žádné nedostatky. Použitá literatura je citována poctivě.

Vzhledem k tomu, že svým rozsahem je práce na hraně uznatelnosti a že ani po obsahové stránce se nejedná o dílo přelomové, navrhuji hodnocení

- dobře -

Otázky k obhajobě:

1. V čem spočívá přínos prof. Piepha ke vzniku komunikační pragmaticky orientované metody výuky cizích jazyků?
2. Učebnice Elemente není v naší zemi vůbec známa a nikdo podle ní nevyučuje a pravděpodobně ani nikdy nevyučoval. Mohl byste se zamyslet nad tím, proč tomu tak je?

Podpis vedoucí bakalářské práce:

Datum: 28. 7. 2020